

skikket af Skifteretten, men i øvrigt uden lovbestemt Kontrol og uden effektiv Begrænsning at stifte Fortrinsret givende Gæld, hvorved uder Fallit de ældre Kreditorer sættes ud af Konkurrencen og kun faa, hvad de nye Kreditorer levne af Boet. Risikoen for, at Skyldneren vil gaa fallit, er netop under de her forudsatte Forhold saa meget desto større, som de nye Kreditorer ligefrem ville være nødsagede til at lade ham erklære fallit for at bevare deres Fortrinsret, dersom de ikke faa Betaling i Løbet af tre Maaneder efter den offentlige Akkordforhandlings Ophør.

Man maa ikke tro, at den her foreslaaede Akkordlov, dersom den ellers viser sig praktisk, ikke skulde kunne finde rig Anvendelse, hvis den her bestridte Bestemmelse om Adgang til at optage Fortrinsgæld udelades af Loven. Erfaringen viser, at ogsaa under de nuværende Forhold finde Akkorder hyppig Sted, uagtet der ikke nu er nogen Adgang til at lade Forstrækninger, der til Forretningens Vedligeholdelse ydes under Akkordforhandlingen, erholde Fortrin under Konkurs.

Hverken den belgiske eller den schweiziske Akkordlovgivning kender noget til Stiftelse af Fortrinsgæld. Den Gæld, som Skyldneren ifølge den belgiske Lov stifter med Samtykke af Dommeren, har ikke Fortrinsret i hans Konkursbo, og et Ændringsforslag, som sigtede til at give Fortrinsret i Konkurs til visse (jeg ved ikke nærmere hvilke) Gældsforpligtelser, som Skyldneren maatte paadrage sig under Akkordforhandlingen med Dommerens Samtykke, blev ikke til Lov (A. Ruyssen, Commentaire de la loi du 29. Juin 1887 sur le Concordat Préventif de la Faillite, Side 80 jfr. 169).

I den norske Akkordlov findes vel som foranført en Bestemmelse om Stiftelse af Gæld med Fortrinsret i Skyldnerens kort efter paafølgende Fallit. Men saadan Gæld kan kun stiftes med Samtykke af Akkordstyret, der ifølge Loven maa forudsættes at have det nøjeste Kendskab til Skyldnerens Affærer, og som stadig skal have Tilsyn med ham og derfor ogsaa maa føle sig ansvarligt. Da den norske Akkordlov jo har anordnet en egentlig Bobestyrrelse, ligesom der er en Bobestyrrelse under Konkurs, er det forstaaeligt, at man har kunnet tænke sig, at der, ligesom i Konkursboer, kan under Akkordforhandling stiftes Forpligtelser „for Massens Regning“, som det hedder i Motiverne til § 35 i Komiteens Udkast. Men vort Udkast kender ingen lovbestemt Bobestyrrelse. Efter vort Udkast er den i § 34 sidste Stykke omtalte,

til at samtykke i Gældsstiftelsen beskikkede Mand uden nogen lovbestemt Kompetence til at gribe ind i Skyldnerens Forretningsførelse derunder i Benyttelsen af de fortrinsberettigede Forstrækninger.

Kommissionen har nu vel tilføjet den foranførte vejledende Bestemmelse, at Gældsstiftelsen ikke bør strækkes videre end til det for Opretholdelsen af Skyldnerens Virksomhed strængt nødvendige, og denne Bestemmelse er for saa vidt af retlig Betydning, som en Overtrædelse deraf efter Omstændighederne maatte kunne paaføre den beskikkede Mand, der havde samtykket i Gældsstiftelsen, et Erstatningsansvar. Men da det tillige er bestemt (hvad ogsaa er nødvendigt, dersom denne Adgang til at stifte Gæld skal blive af praktisk Betydning), at Gældens Fortrinstillig i Konkurstilfælde ikke er betinget af, at denne Begrænsning iagttages, saa følger heraf, at upriviligerede Kreditorer, dersom § 34 sidste Stykke bliver Lov, ikke længer have nogen sikker Retsbeskyttelse for deres normale Plads i Konkursordenen. De allerfleste Skyldnere have jo nemlig Mulighed for eventuelt at stedes til Akkordforhandling, og dermed indtræder atter Muligheden for Benyttelse af § 34 sidste Stykke. Kreditorers Retsstilling afhænger da af den moralske Garanti, som kan findes hos en Mand, der ikke har lovlig Ret eller Ansvar med Hensyn til Bestyrrelsen af det Bo, han ved sit Samtykke kan belaste med Gæld, og som faktisk vil være Repræsentant for en Minoritet af de Kreditorer, som Debitor (der jo ikke skal have ført Bøger) husker og finder for godt at vedkende sig, Kreditorer, som Debitor kan have udvalgt for Tilfældet, og som maaske have deres ganske særskilte Interesser i Sagen.

Skal der aabnes Adgang til Stiftelse af Fortrinsgæld under Akkordforhandling, saa maa Debitor (hvad der i øvrigt strider mod den Plan, hvorefter Udkastet er formet) i saadanne Tilfælde ifølge Lovbestemmelse sættes under Administration af en Akkordbestyrrelse, som har Ansvaret for Forretningens Ledelse. Den i Udkastet foreslaaede Mand, der faktisk er Repræsentant for et Mindretal af Kreditorerne, og som beskikkes, naar Gælden skal stiftes, og hvis lovbestemte Hverv er forbi, saa snart Gældsstiftelsen er sket, yder efter min Mening ikke tilstrækkelig Betyggelse.

Naar Kommissionens Medlemmer, Overretssagfører Simonsen og Assessor Tybjerg, uagtet vi i flere Henseender dele Hr. Kontorchef Juhs Betæneligheder ved